

Snöläsningarna börde mycket benädd på den
 tiden. Hundbeståndet delvis var berövt och potatis
 samlat till i små or. Lubbgräs, ständigt fick man
 endast rika på den i stället för att bota i den.
 Vid krigstiderna embleter såväl som vid begra-
 ningar, bröllop och dögilt var både mat och dryck
 i öfverflöd. Största krigstiden på året var julen, speci-
 ett då julafton. På förmiddagen skaffade man den
 bräde, som bäggil fruk och som skulle skaffa för
 jul, allt efter som man hade utrymme. På
 julafton fick man påstått till middag, först
 doppade man i pynter. På de förmiddagen
 och efter dessom man lättes ett par ut till
 de fröns psalmer. Detta medde även i hem-
 som under påsken och i de vör utrymme.
 Måltiden bestod av luddor, som man gäll
 hade kutab, kohl flak, kull och korr, som man

gjats hade givits. Sedan ad man utgymgogit.
 Därefter följde man kinnetter eller auner
 kuller. De vuxna männen upplorade det
 jules julegäta brännvinet, som man hade klaffat
 sig ett stort förad as. Man hade i bondslagsena
 stora slagbord med två klaffar, så att varel
 var tillräckligt för de många sätterna. Vid
 övriga bordanden hade man borden sed plats.
 Det var bordsplaten på denna tid. Alla
 personer på gälden och tjänare deltog i
 denna måltid. Efter maten serverades kaffe
 med hemmabakat bröd. Det var kringlor och
 kullar vanligen. Under denna tid utkolles en
 fin bröd, som var eller mindre fyllt. Man
 hade en viltkud med flera sorter. Båren och
 hästfolk jing sina julbojor påslände
 as taberck or oliver. Som middagen äro

3895

Känslens rent, hem kättsomater att seereras om
 Sendar är santlyf. Mellan dessa måttede
 sanbade publikappan är oliden Kay Tjarna
 ett till försök. Sådane saker, som de hade
 behövt och hule för som utäder, = utarmningstry.
 I tönvubknen fanns ibland bestäm, att hvar
 skulle ha viss belopp hentar och vittbelopp.
 Skulle utgå in naturen, väst till utades perradar.
 I dessa ingick också ibland att pigan hade
 ett limland och drängen ett pstatisland, som
 de ^{skulle} stå och tända för egen räddning. Savand-
 nigen är ofta som oynneligen måttlig per år
 men vid tignthiderna sörj man dy ofta fall.
 Under denna daurede man över hring
 jultjaren. Det var de vanliga jullekarna, som
 man hade. Kättsomater bestod av myddelentel
 mal

3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

På juldagensmorgonen började guds tjäntens klocka
lyda. Om det var städfrö och om både häst och
vagn, så äkte man i stället till kyrkan. Man
kunde om det var städfrö, den vackersta budygellågen
"jirinhäran". Fjäderna på denna var stunden
av trä. Sockenens honoratimen (stör bönder) började
emellertid skaffa sig "ligg-fjäderagnar", så benämnde
därför att fjäderna var liggande, stunden såbrade
emellertid vagnen fjädern god utvändigt under
vagnens säte fanns fjädern av trä. Efter man
~~id~~ råk i kyrkan, var det anmärkning hem.
Sen, som solade med hemfärd, fick sent
entägnat för och såd. På juldagen fick
man y o släppa några bester utan man
skulle vara hemma och leiv i postillen
(det fanns i ett utbröckelt hem flera olika
fjäderna både Norderby och Lulkeby) när man

3895

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5

Gål och drack. På morgonen och middagen
 tvorbades det både kött och fisk och även
 gott. För julen slaktades oxen och nötkreatur
 och fad och stite av sauz, av vilket större saltade,
 eller tvorbades för samtida behov. Vårnaren Johannes
 Kontant kunde till julen slakta blott en liden
 gris. Barnen voro många och glupande
 äptes. Pader Johannes väckte den vildsv
 om till i natten för att äta. På julen blev allt
 ordet trog. Hvil redan nyårsdagen med på
 följt ett barnen jungs traska ut och tugga
 sedan i slutet på julen, vilket var oronligt.
 Det var eljest vanligt, att den fattige hade tuggat
 ihop på mycket för jul, att det väckte
 julen orit. Det sägs nästan vara en skon
 att tugga under julen. Under jule tvorbades
 man katten på blappan i stuga. Det var stor-

Stugorna em han märe en narfri deuna. Rökkel
 om ruttfan, strötugan spådena betan och ett par
 andra pinn på andra betan. Betgömenigen bestod
 dels av fotgömeningar och dels talg eller steu-
 lya, där man sig kunde tyngas sig med
 spantade stiker (törsted-långved-sticker,
 ibland metes- eller alvslängor). Spisdrömenigen
 var en brötkidde procedur som för guds frie
 jul. Man hade spisrengalen upphält på en
 lämplig klapp (slåg) och gänet droppade ner
 i fännen med den smälta talgen, lyftes
 upp och fick arsinna och froka eller "arvalna"
 därefter droppningarna uppreades, tills lysen
 fick någon tycklek. Det blev vanligen frokare
 året ut äro vran.

Itland bestod om en publikappan av
 vberlet slag i strötugan. Det kunde ibland

att man vaddes ut sej dels bodh och dels fänke,
som dels strände och dels roade väner.

Skend vatte men endast en mark för en-
dilleb. Man shot smulletid ej en juler.

Armandy jule började julestoben, först bekräf-
fande hämmate grannar. På långress ^{man} om lite
ute så fädig på jule. Daren började dock på
fädig under jule. Lygdomen möttes på vatten
på nya juleb omrade. Paus dets, träffades
om på hundbotanen och där det fauss
"Långgrönga." Ut om en stolpe, som om ned.
Nagel i vatten bottner och den skulle raska lagom
hög över vattenytan. I denna öra ända
fauss chaf för en stor jämsdubb. En låg
hög fästades med denna dubb, röyle (helt
är i stånge). I den låga stånge näst
ända fästades lampen till på vilken två

3895

eller flera personer kunde detta. Vårträlens
 personer placerade ^{den} dag, om ens hjerta kan
 hade och är andra. Sås stötades man naturligt
 framför slängen närmare den fasta påsen, vi-
 skädd av fjästrängens kraften för att detta
 strökl möglets jakt på katten. Under julen
 märkte man ofta att det mest tal på de många
 zjörerna, då stäna sådant det blivit. Tredje
 dag jul började byråningar, såsom de vanliga
 kabbal, för äldre som ungdomens byråningar
 med dans. På denna tid dansade man på den
 vald jolkas, mariska, kadeity "Gestars skud".
 Man hade även en mångfald av jullekar,
 sk. pichen gadvängen, måna, stäna bove, häne mi mi dotter,
 potten loppa, hem kan enger maha, ut en äng stad
 en liten lada, verk där en kung dansa gleskänd glada
 10 par, 10 par, den glada to pich jäg, veng, rang.

Skriv endast på denna sida!

8.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8

^{ny} ringelägen, det kom till ^{fluder} ~~fluder~~, om var på skara län, o. s. v.
 de voro så vete om foten trallan, gittas och bochar gör
 Jag dig, tåg, tåg till duktarne (vårbyttarvinn). Men fader
 talade om, att när han var vete och darsande, det
 gick ^{del} efter omvilt efter Kvistens Vilsmis förb. Under
 farenna mellan darsen drog man sejner och tråde
 uniden Jäg (om det passade sig). På denna tid
 sjög man omvilt kärlek ^{vitt} ~~omvilt~~ omvilt sorgliga sängen.
 Vid varsen av skande, vid ordande väcken, min
 älskling sej darsen på morgon full bratt.
 Sen hemviken såd stolt och våld, om ägde fem nor
 guld och flera hemman i till våld fets de
 om fets huld. Bland parkens stamman evan
 gäd, han talade till henne såd. o. s. v. i fruktiden
 lende lybsalig och pi quere skdam och era på strol fätes
 I min handan lög en gumma ^{skästa} och sjög i den tåg
 "Sandraisonen" Jag har mödat mitt barn, darsen be

3895

10.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10

Jag, Fala Jönsdottir är glad om en positivbalans, som jag på denna tid, vilken d. v. k. Christofer Nilsen. Det är många omständigheter, som arbetade med jämvägen och när de kom hem från Sverige en del på vägen, som diktats av naturen. Detta för mig har sig i fadersdel, att arbetsmetoden för stort del under den tiden, det blir här lilla och tanka: ^{hållningen}

Jag tror, jag villas (med sig och det med delarna). I tabell använde en stor del om den matematiska avsedd för ändamålet, som man vill arbeta (eller droll) I denna fanns en särskild en massa figurer. Dess utgift om jag blott alltså pyntad för symmetri utan är att kända eventuella figurer att falla ner på springerna i tabell. på borden med dess omständigheter. I denna ställe följdes dess utgift för en del av den ännu en kända förhållning och halm ^{figur} och träl

m. m. På ryggen av vänder rike fälla
 smäder, dels av dulting, dels av papper med
 bilder ur bibeln och de heliga tre konungarna
 och mycket annat. Det odlade på denna
 tid mycket lerd på gårdarna. Badstugan an-
 vändes mest för tvättningarna. På jul fick
 den emellan och jantigårn som badstuga.
 Den stora ugnen och gästerna eldades nästan
 nog glödheta. Vatten utes på stendarna och
 fylldes badstugan med varm inema. De ba-
 dande lägo nakna på ladan (en staga
 lyfter på rätta linor, som skulle tölas, vedes
 ut). De utöf ett gott angvad. Vanligen
 lalo de sig om ören spolas med vatten,
 västas åtminstone de yngre medlemmarna
 togs kallades de genom att rulla sig i snö
 utanför badstugan. Det var också gemensamt

3895

utan men Mr. Kierens badade för sig. Jag har
hört talas om att man plöjde när vinter
blomster. Mr. hade dem i rättnet.

Den ^(flora) fädes väse (a) hängdes alltid på ^{flora} vägen (p) ^(p)
som jämfördes ut jämlena. Det skulle vara en man
som gick en till middagen för jul aften. Det
han hade med sig var, satte blod upp en, du som
hade tätt om det satte upp flora. Du fick
detta, så länge julen varade.

Man hade väldigt frifärdighet i staden och många
olika slag, berende på att det var mera sligt
hur många där är. Man hade så mycket det
på det.

12.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

12

3895

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

13

Underkallad av född i Gunnhull, Privat
 Månen som delar av Lunda med Skarpsåsen
 Min fader som senare blev den som i de 4
 månaderna som han stannade på, till sin var
 för många gånger som under den tid som för
 stället av till sin i sin led till sin
 för att kunna sin till sin men han hade
 varit i sin led till sin på sin led på
 all sin led på sin led till sin led
 reviderad i sin led till sin led till sin led
 som man på sin led till sin led till sin led
 som man på sin led till sin led till sin led
 Ja, föddes till sin led till sin led till sin led
 till sin led till sin led till sin led till sin led
 till sin led till sin led till sin led till sin led
 till sin led till sin led till sin led till sin led
 till sin led till sin led till sin led till sin led

(Till sin led)

"Kloka Anna" bodde i min ungdomstid i
 Pjättegård. Hon ägnade sig åt att bota sjukdomar,
 återhålla skulder god, kom kunde uppdragen kärleks
 hos andra patienter m.m. Hon botade också några
 sjukdomar. Hon band bindor och matte med dessa
 på den sjuka. Ofta kuren skulle dessa tränas
 öfverhög samtligt skulle även sjukdomen träna
 öfver. Hon hade också en träskensbok, på
 vars blad fanns beskrifning på olika kurer för
 botande av sjukdomar. Hon hade en gång
 kommit till en vil som då denna bok hade
 hon och frifärdig sedan och fick därmed för-
 måga att bota sjuka. Det kom till henne en
 man, som frågade henne efter vem som skulle
 hans sjuk. Då svarade hon: "Jag vill inte
 säga till befatta mig med sedan stöder,
 men det kan jag säga dig, att den

Smiland
Mästard. n.
1911 E. Sundberg
1 av 1933

3895

Säune, som den stabsmästaren fram för, har
skutit den frys i di. Om det var någon, som
ville ha en flitka i byn om ej kunde nå
hemme på axel, så styrde han om
att förtämlingen fick träffa sin fello-
kamrad, som han vände sig till hemme
för uttalande av råd och hjälps i den för-
vederbröande ofta kirkliga och onödiga stän-
liga situationen.

"Mäster-Nils" bodde i Nilstad som han hade
tält sig brastkontor i Wittenberg. Han
kunde se, vad ingen andra kunde se,
han kunde låta andra se, vad han
gjär så, genom att trampa på hans
kappa. Han invade mycket enst dars om
han kunde genom att trampa på hans
kappa låta andra se huru vid

Armländ
Minstads son
dans till Malmköping varje dansande par
åtföljdes av en liten smådgerul, som
så gladdes i dansen, därför att de dan-
sande till småningarna dansade in i kretslet.
Han såg huru den elak adelsman vid
enträdet i kyrkan leddes av en smådgerul.
Vid ett själöberöth en gång enträffade
att han drog bort de skolekyrkan dit
sua kyrket från prästens ragn, i orilt
att hindra honom i hans arbete att
rädda själarna. Måter - Nils hade fri-
mån att låta fan trava med
ragn upp bärande den vrel, som bälade
kyrkan.